

การจัดการจัดการความรู้

กับ นวัตกรรม

รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้
เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรม
สำหรับ ผู้ประกอบการในประเทศไทย

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์

การจัดการความรู้ กับ นวัตกรรม

รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้
เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการในประเทศไทย

โดย

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์

คำนำ

หนังสือ การจัดการความรู้กับนวัตกรรม : รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการในประเทศไทย เล่มนี้ เป็นผลงานจากการศึกษาวิจัยที่เกิดจากการจัดทำวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย” ของผู้เขียนในหลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.พัชร์ผจง วัฒนสินธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา จันทร์ฉาย และรองศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ คุปรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

โดยวิทยานิพนธ์ฉบับดังกล่าว มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้และสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย ซึ่งได้ใช้การศึกษาเชิงประจักษ์ ด้วยการ ใช้แบบสอบถามผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย จำนวน 390 ราย และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อค้นหาองค์ประกอบความสามารถในการจัดการความรู้ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการ ประกอบกับการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทยที่เป็นตัวแทนกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ จำนวน 8 ราย เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการ เครื่องมือ และแนวปฏิบัติที่ใช้ในการจัดการความรู้ในเกิดประสิทธิผลและความสามารถทางนวัตกรรมในที่สุด เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย ผลลัพธ์จากการวิจัยดังกล่าวทำให้สามารถสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การสร้างความสามารถทางนวัตกรรมของ ธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการไทย

ผู้เขียนได้นำข้อมูลที่สำคัญที่ได้จากผลการวิจัย มาสรุปเป็นรูปแบบและแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้สำหรับผู้ประกอบการในประเทศไทยที่มีความสนใจ และเห็นความสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์กร เพื่อนำไปสู่การสร้างความสามารถทางนวัตกรรมของ ธุรกิจในอนาคต

อนึ่ง ผู้เขียนขอขอบคุณ ท่าน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช ที่ได้สนับสนุนเงินทุนการทำวิทยานิพนธ์ของผู้เขียน ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ดูแลเอาใจใส่ และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยอย่างดียิ่ง ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สุกวรรณ ดันตยานนท์ ผู้อำนวยการหลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม ที่คอยให้คำแนะนำทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยตลอดมา รวมทั้งผู้เขียนต้องขอขอบคุณผู้บริหารและผู้ประกอบการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูล และคำสัมภาษณ์ ที่ทำให้การสรุปผลการวิจัยมีความครบถ้วนสมบูรณ์จนสามารถนำมา ถ่ายทอดเป็นหนังสือที่มุ่งเน้นถ่ายทอดและให้แนวคิดในเชิงนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการ

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์

เกี่ยวกับผู้เขียน

ผู้เขียนปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ประจำ และผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษาทางการจัดการ ของสำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มีประสบการณ์ในการกำหนดแนวทางในการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ในฐานะ Chief of Knowledge Officer (CKO) รวมทั้งยังได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ และจัดทำสัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการความรู้ให้แก่หน่วยงาน และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ มากมายทั้งภาครัฐและเอกชน

ปัจจุบันผู้เขียนมีงานวิจัยหลายชิ้นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้ และความสามารถทางนวัตกรรม เช่น การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม สกัดน้ำมันปาล์มในเขตภาคใต้ การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้:กรณีศึกษาโรงพยาบาลคอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ความเป็นองค์กรนวัตกรรม:กรณีศึกษาโรงพยาบาลเอกชนในเกาะสมุย เป็นต้น หนังสือเล่มนี้ก็เป็นผลงานอีกชิ้นหนึ่งของผู้เขียนที่ได้จากการทำวิทยานิพนธ์ ในการศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยี และการจัดการนวัตกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การติดต่อกับผู้เขียน เพื่อให้ข้อแนะนำสามารถติดต่อโดย e-mail: somnuk.aujirapongpan@gmail.com

สารบัญ

คำนำ

เกี่ยวกับผู้เขียน

บทที่ 1: บทนำ

บทที่ 2: แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้และนวัตกรรม

บทที่ 3: รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้
เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรม

บทที่ 4: การพัฒนาความสามารถพื้นฐานในการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผล

บทที่ 5: การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อยกระดับ
ความสามารถทางนวัตกรรมขององค์กร

บทที่ 6: บทสรุป

บรรณานุกรม

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ในช่วงระยะเวลา 40 ปีที่ผ่านมาโครงสร้างสินค้าส่งออกของประเทศไทย มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกับประเทศอุตสาหกรรมใหม่ในเอเชีย กล่าวคือ ความสำคัญของสินค้าที่ใช้ทรัพยากรเป็นฐาน (Resource-Based) และสินค้าที่ผลิตโดยใช้แรงงานเข้มข้น (Labor-Intensive) มีแนวโน้มลดลง ในขณะที่สินค้าที่ใช้วิทยาศาสตร์เป็นฐาน (Science-Based) ซึ่งต้องอาศัยการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนการออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์หรือการมีนวัตกรรม มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งก็เป็นทิศทางเดียวกันกับประเทศที่มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจต่าง ๆ ทั่วโลก อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงสัดส่วนของการลงทุนในการใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนา กับผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ(GDP) ซึ่งถือเป็นดัชนีชี้วัดที่สำคัญในเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นฐาน โดยเมื่อพิจารณาดังกล่าว ของประเทศไทย กลับพบว่าอยู่ในสัดส่วนที่ต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ในเอเชียด้วยกัน(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2548) รวมทั้งจากการวิจัยของผู้เขียนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย จำนวน 390 ราย พบว่า ผู้ประกอบการร้อยละ 65 มีการใช้จ่ายเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาไม่เกินร้อยละ 5 ของยอดขาย ในขณะที่ส่วนที่มีการใช้จ่ายเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาเกินกว่าร้อยละ 10 ของยอดขายมีเพียงร้อยละ 9.23 เท่านั้น จากสถานการณ์ดังกล่าว จึง ไม่น่าแปลกใจว่าทำไมระบบนวัตกรรมของประเทศและความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการไทยจึงมีความอ่อนแอและสะท้อนให้เห็นถึงความเสียเปรียบในเชิงการแข่งขันของประเทศในหลายด้านตลอดเวลา อย่างไรก็ตามจากงานวิจัยของสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวกับการสำรวจขีดความสามารถด้านนวัตกรรมของประเทศไทย พบว่า ผู้ประกอบการไทยยังมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมและสามารถขยายตลาด และการสร้างตลาดใหม่ทั้งในและต่างประเทศ (สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ, 2550) เป็นที่ทราบอยู่แล้วว่าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดนวัตกรรม ซึ่งก็สอดคล้องกับผลงานวิจัยของผู้เขียนที่พบว่า ค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับประเภทนวัตกรรมที่เกิดขึ้นของผู้ประกอบการ แต่เมื่อพิจารณาถึงแนวคิดในการเกิดนวัตกรรมของนักวิชาการทั้งหลาย พบว่า วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนการลงทุนในด้านวิจัยและพัฒนาจะทำให้เกิดนวัตกรรมได้ก็ต่อเมื่อต้องผ่านกระบวนการและกลไก

ด้านความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการ ซึ่งถือเป็นตัวกลางสำคัญในการทำให้เกิดความสามารถทางนวัตกรรมของธุรกิจ(พันธุ์อาจ ชัยรัตน์, 2547)

ดังนั้น บทบาทของการเป็นผู้ประกอบการจะสามารถส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมได้ ก็ต่อเมื่อได้มีการผสมผสานของสถานะการเป็นผู้ประกอบการ และ ความสามารถในการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อส่งผ่านให้เกิดความคิดใหม่ที่สามารถเชื่อมโยงไปยังการเกิดนวัตกรรมได้ในที่สุด(Cardinal *et al.*, 2001; Darroch & McNaughton, 2002 ; Pyka, 2002 ; Adams & Lamont, 2003 ; Shani *et al.*, 2003 ; Bessant & Tidd, 2007) ประเด็นที่น่าสนใจก็คือ ความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการไทยควรจะประกอบไปด้วยอะไร และมีลักษณะอย่างไร จึง จะส่งผลต่อความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการได้ในที่สุด ซึ่งข้อสงสัยดังกล่าว เป็นที่มาของการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย” และทำให้ได้ผลการวิจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ที่อยู่ภายใต้บริบทของสังคมเหมือนกันในประเทศไทย และต้องการสร้างความสามารถทางนวัตกรรมผ่านกระบวนการจัดการความรู้ สามารถนำรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ ที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ในการสร้างความสามารถทางนวัตกรรมในธุรกิจของตน ซึ่งจะช่วยให้เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการเอง และของประเทศในที่สุด

หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นมาเพื่ออะไร

ในการเขียนและเผยแพร่หนังสือเรื่อง “การจัดการความรู้กับนวัตกรรม:รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อการสร้างความสามารถทางนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการในประเทศไทย” เล่มนี้ ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์หลายด้านด้วยกันหากจะนำเสนอเป็นประเด็นต่างๆ ก็สามารแบ่งได้ 3 ประการ คือ

1. เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลการวิจัยของนิสิตในหลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้เป็นผลผลิตใหม่หรือนวัตกรรมที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ และสังคมโดยรวมของประเทศ ซึ่งเราจะพบว่าในปัจจุบันมีการศึกษาวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรต่างๆ มากมายของประเทศไทย แต่คำถามที่น่าสนใจก็คือ ผลการศึกษาเหล่านั้นสามารถนำมาใช้ในเกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมของประเทศได้อย่างไรบ้าง ผู้เขียนเองในฐานะที่ได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาในหลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม ที่มีปรัชญาสำคัญในการจัดการศึกษาประการหนึ่งคือ เพื่อสร้างนวัตกรรมให้เกิดขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อสังคมไทย ผู้เขียนจึงได้มีการนำผลงานที่เกิดจากการวิจัยและทำวิทยานิพนธ์มาพัฒนาเป็นหนังสือที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดในด้านการบริหารจัดการเชิงนวัตกรรม ตามปรัชญาของหลักสูตร และโดยส่วนตัวของผู้เขียนเองก็มีทัศนคติที่เห็นด้วย และเห็นว่า การจัด

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรต่างๆ ของประเทศไทยก็ควรที่จะมีแนวทางในลักษณะเช่นนี้ จึงจะทำให้การจัดการศึกษาระดับสูงเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริง

2. เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยที่มีความสนใจในการใช้แนวคิดของการจัดการความรู้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมขององค์กร ได้มี รูปแบบหรือแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อนำไปสู่การสร้างความสามารถทางนวัตกรรมได้จากผลการศึกษาวิจัยของผู้เขียน พบว่า มีผู้ประกอบการ ไทยจำนวนมากที่ยังไม่มีความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับการจัดการความรู้ รวมทั้งยังขาด ความเข้าใจอยู่อีกมากในประเด็นที่ว่า การพัฒนาและการสร้างความสามารถในการจัดการความรู้ จะทำได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่ในการกำหนดวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายในการดำเนินงานของธุรกิจ มีการระบุอย่างชัดเจน เช่น จะมุ่งมั่นพัฒนาการจัดการความรู้ หรือให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้ เป็นต้น ดังนั้น หนังสือ เรื่อง “การจัดการความรู้กับนวัตกรรม: รูปแบบความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการไทย” เล่มนี้ จึงต้องการที่จะนำเสนอผลการวิจัยและถ่ายทอดแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรม ให้แก่ผู้ประกอบการไทย หรือผู้สนใจได้มีโอกาสศึกษา และนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการวางแผน และ กำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการความรู้ขององค์กร เพื่อให้ บรรลุเป้าหมายทางธุรกิจของผู้ประกอบการให้อีกหนทางหนึ่ง

3. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสถานบันการศึกษา หรือหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยว กับการส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย เกิดความสนใจและให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดการความรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยทางด้านการจัดการความรู้ และแนวคิดในการบริหารจัดการที่มีอยู่ในปัจจุบันว่า ความรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อองค์กร และการที่องค์กรจะมีความเข้มแข็งและสามารถที่จะพัฒนาองค์กรให้สามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน จำเป็นต้องมีการ จัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กล่าวคือ การจัดการความรู้ที่ดีต้องทำให้ 1) องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรในการทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายได้อย่างคุ้มค่า ปัญหาสำคัญที่องค์กรต่าง ๆ ต้องเผชิญอยู่ในปัจจุบันเรื่องหนึ่งก็คือ การมีทรัพยากรที่จำกัด หรือความยาก ที่จะจัดหาหรือเพิ่มทรัพยากรให้องค์กรได้มากขึ้น ดังนั้นความสามารถในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่ามากที่สุด จึงเป็นความได้เปรียบประการหนึ่งของการแข่งขันในเชิงธุรกิจ 2) องค์กรต้องมีความพร้อมและความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นหมายความว่า การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกิดขึ้นและจะส่งผลกระทบต่อองค์กรต้องไม่ทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย หรืออย่างน้อยก็เกิดความเสียหายน้อยที่สุด หากจะเปรียบเทียบก็อย่างเช่น เรือเดินสมุทรที่ต้องเผชิญกับคลื่นยักษ์ที่ อาจจะส่งผลกระทบจนทำให้เรือล่มได้ หากเรือมีโครงสร้างหรือระบบความสมดุลที่ดีในเชิงวิศวกรรม มีกัปตันที่มีความรู้ ความสามารถ

ประสบการณ์ในการเดินเรือ และความสามารถในการตัดสินใจที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และ ลูกเรือที่เข้าใจสถานการณ์ ไม่เกิดการตื่นตระหนก ทำงานเป็น ทีม และไม่คำนึงเฉพาะความอยู่รอดของตนเอง แต่คำนึงถึงความอยู่รอดของส่วนรวม ก็อาจจะสามารถทำให้เรือสามารถ ฝ่าคลื่นยักษ์นั้นไปได้โดยไม่ล่ม อาจเกิดความเสียหายขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เป็นต้น ตัวอย่างที่ผู้เขียนได้นำเสนอมานั้น ก็ต้องการสะท้อนให้เห็นในเชิงการเปรียบเทียบกับความสามารถในการปรับตัวเมื่อองค์กรต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง และ 3) การจัดการความรู้ที่ดีจะต้องทำให้องค์กรสามารถสร้างนวัตกรรมได้ นั่นหมายความว่า หากการจัดการความรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเกิดจากการบูรณาการปัจจัยด้านความสามารถในการจัดการความรู้ และกระบวนการจัดการความรู้ ในแนวทางที่ถูกต้องการก็จะส่งผลทำให้องค์กรเกิดความสามารถทางนวัตกรรมและสามารถสร้างนวัตกรรมให้เกิดขึ้นได้

ในหนังสือเล่มนี้ นอกจากจะให้แนวคิดในเชิงการบริหารจัดการแล้ว ยังได้ให้แนวทางในการนำแนวคิด และวิธีการต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการไทย เพื่อ เพิ่มศักยภาพในการสร้างความสามารถทางนวัตกรรมอีกด้วย ซึ่งจะช่วยให้การนำแนวคิดในเรื่องการจัดการความรู้ไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการไทย ตามบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีทิศทางที่สอดคล้องกัน และทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการไทยได้ในที่สุด

ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นคืออะไร

จากการที่ผู้เขียนได้มีการนำเสนอมุมมอง และแนวคิดในการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ไว้ในหนังสือเล่มนี้ หากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีการนำแนวคิดและแนวทางที่กำหนดไว้ไปประยุกต์ใช้ ผู้เขียนก็คาดว่าจะทำให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการเผยแพร่ ซึ่งประกอบด้วย

1. ทำให้เกิดนวัตกรรมทางด้านการบริหารจัดการเพิ่มมากขึ้น อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาขีดความสามารถในเชิงการแข่งขันทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย และต่อเศรษฐกิจสังคมของประเทศโดยรวม
2. ทำให้ผู้ประกอบการไทย สามารถพัฒนาศักยภาพในด้านความสามารถในการจัดการความรู้ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความสามารถทางนวัตกรรม และนวัตกรรมให้เกิดขึ้นได้ในที่สุด อันจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อตัวผู้ประกอบการเอง และความสามารถในเชิงการแข่งขันของประเทศได้
3. ทำให้ทิศทางการสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการไทย ที่

ดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทและหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการไปในทิศทางที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการที่ใช้การจัดการความรู้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการในประเทศไทย

4. ทำให้เกิดค่านิยมและวัฒนธรรมในเรื่องของการแบ่งปันความรู้ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งของการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ขึ้นในสังคมไทย และจะช่วยส่งผลให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางด้านการบริหารจัดการในองค์กรทุกภาคส่วนของสังคม อย่างไรก็ตามประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นดังที่ได้กล่าวไว้ ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่ผู้ประกอบการ หรือผู้บริหารหน่วยงานต่างๆ ที่จะมีการนำแนวคิด และแนวทางต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหนังสือเล่มนี้ไปใช้ จำเป็นต้องมีข้อตกลงหรือเงื่อนไขก่อนซึ่งจะได้กล่าวถึงในหัวข้อถัดไป

เงื่อนไขในการใช้รูปแบบ

การนำ รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการในประเทศไทย ที่ผู้เขียนได้กล่าวถึงในหนังสือเล่มนี้ไปใช้ และจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับตามที่ได้ระบุไว้ข้างต้น ก็ต่อเมื่อนำรูปแบบไปใช้เป็นไปตามข้อตกลงหรือเงื่อนไขเบื้องต้นที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารองค์กรที่ต้องการนำรูปแบบนี้ไปใช้ จะต้อง**มีความตั้งใจจริง และมีความจริงใจ**ในเรื่องการพัฒนาศักยภาพ และความเชี่ยวชาญของบุคลากรในองค์กร โดยผ่านกระบวนการจัดการความรู้
2. ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารองค์กรที่ต้องการนำรูปแบบนี้ไปใช้ จะต้อง**มีความเชื่อ**ในเรื่องของการจัดการความรู้สามารถนำไปสู่ความสามารถทางนวัตกรรมได้ รวมทั้งมีเป้าหมายและความมุ่งมั่นที่ชัดเจนในการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์กร
3. ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารองค์กรที่ต้องการนำรูปแบบนี้ไปใช้ จะต้อง**มีภาวะผู้นำ**ในลักษณะของผู้นำการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีความมุ่งมั่นที่ต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นขององค์กร ทั้งในด้านทัศนคติ การเรียนรู้ และรูปแบบการทำงานของบุคลากรในองค์กร
4. องค์กรที่ต้องการนำรูปแบบที่กล่าวถึงไว้ในหนังสือเล่มนี้ไปใช้ จะต้อง**มีความพร้อมในเรื่องจัดสรร และให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณ**เพื่อการจัดหาอุปกรณ์ เทคโนโลยี และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของการพัฒนาที่กำหนดไว้
5. องค์กรที่ต้องการนำรูปแบบนี้ไปใช้ จะต้อง**มีระบบการบริหารจัดการที่คล่องตัว ยืดหยุ่นสูง** พร้อมที่จะมีการปรับเปลี่ยนระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ที่จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบ